

ת"פ 60833/05/19 - יצחק צחי חרץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 60833-05-19 ישראל נ' חרץ
בפני כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקש יצחק צחי חרץ
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירה לגילוי ראיה מכוח הוראות סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א- 1971 (להלן: **הפקודה**).

רקע כללי:

כנגד המבקש הוגש ביום 27.5.19 כתב אישום המונה 9 אישומים ובמסגרתו יוחסו לו שורת עבירות על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג- 1973 (להלן: **הפקודה** או **פקודת הסמים המסוכנים**).

בקצרה ייאמר, כי על פי הנתען בחלק הכללי עשה המבקש שימוש באפליקציית העברת מסרים בשם "טלגראס", שהינה מעין תוכנת וואטסאפ מאובטחת אליה נכנסים הרוכשים לקבוצות סחר פומביות המיועדות, בין היתר, לרכישת סמים מסוג קנבוס.

כן נטען, כי במועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום החזיק המבקש במכשיר טלפון סלולרי שמספרו 054-xxxxxxx (להלן: **הטלפון**) וברכב מסוג אופל קורסה בצבע לבן מ.ר. 78-335-53 (להלן: **הרכב**).

עוד נטען, כי מספר חודשים עובר למועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום, פתח המבקש ו/או אחר שזהותו אינה ידועה רשת להפצת סמים תחת השם "PUREWEED" (להלן: **הכינוי**).

שיטת הסחר, כך עולה מעובדות החלק הכללי לכתב האישום, הייתה כך שהקונים היו נכנסים לאפליקציה ומסננים את הקבוצות לפי אזור ההפצה ולאחר מכן קיבלו רשימה של הסוחרים הרלוונטיים וכך מצאו את הכינוי.

הרוכשים היו שולחים הודעה והמבקש ו/או אחר שפעלו במסגרת הקשר היו עוברים להתכתב איתם ב'חדר פרטי' ושם היו מבקשים מהם למסור מספר פרטים מזהים.

לאחר מכן, היה המבקש מבקש מהם את כתובתם המדויקת ומספר טלפון לצורך יצירת קשר ולאחר שסוכמו פרטי

העסקה, היה המבקש מתקשר אל הרוכשים ומשוחח איתם באמצעות האפליקציה והשתמש בשם משתמש VAMOS .BARSA.

על פי הנטען במסגרת האישום הראשון, ביום 29.4.19 בשעה 21:13 או בסמוך לכך, ברחוב תל חי בקריית שמונה נערך חיפוש ברכבו של המבקש ובו נמצא כי הוא החזיק בתא המטען סם מסוכן מסוג קנביס, ארוז בתוך 31 שקיות נפרדות במשקל נטו נבדק 30.81 גרם ומשקל נטו מחושב 159.19 גרם שלא לצריכתו העצמית ולפיכך יוחסה לו במסגרת אישום זה עבירה של החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים.

במסגרת אישומים 2-9 פורטו שורה של אירועים אשר התרחשו במהלך שנת 2018 ואירוע אחד אשר התרחש בחודש מרץ 2019 במהלכם סיפק המבקש סמים מסוכנים מסוג קנביס באמצעות מערכת הטלגראם ובהתאם לשיטה אשר פורטה לעיל.

יוער, כי בחלק מן המקרים יוחסה למבקש עבירה נלווית של הסתייעות ברכב כדי לעבור עבירה וכן, במספר מקרים יוחסה לו אף עבירה של הדחת קטין לסמים מסוכנים.

כמו כן, בחלק מן האישומים יוחסו למבקש יותר מאירוע אחד של הספקת סמים.

בסך הכל, יוחסו למבקש 15 עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 13 + 19 א לפקודת הסמים המסוכנים, 5 עבירות של הדחת קטין לסמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 21(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים ו- 7 עבירות של הסתייעות ברכב לעבור עבירה, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**).

הראיה החסויה:

ביום 6.6.19 חתם הממונה על חסיונות במשרד לבטחון פנים על תעודת חיסיון מכוח הסמכות המוקנית לו בסעיף 45 לפקודה על כל פרט או מידע אשר יש בו כדי לגלות את זהותו של האדם אשר מסר למשטרה את הידיעות המפורטות להלן: 19-0674-260 לרבות תוכן המידע למעט תמצית,

19-0662-366 לרבות תוכן המידע למעט תמצית, 19-0667-950 לרבות תוכן המידע למעט תמצית, 19-0549-601 לרבות תוכן המידע למעט תמצית וזאת, בשל עניין ציבורי חשוב אשר עלול לסכן את שלומו של אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

טענות המבקש:

במסגרת בקשתו בכתב ובטיעוניו בפני העלה הסניגור מספר טענות הנוגעות לדו"חות הידיעה: 19-0662-366 (**להלן:** **ידיעה 366**) וכן 19-0667-950 (**להלן:** **ידיעה 950**) אשר בעיקרן נוגעות לצורך בחשיפת תוכנו המלא של המידע לצורך סיוע בהגנת הנאשם.

ב"כ המבקש טען בפניי, כי כתב האישום מייחס למבקש שסחר בסמים מסוכנים תחת חשבון שפתח הוא או אחר, שזהותו אינה ידועה, בכינוי "PUREWEED" תוך שלגישת ההגנה תפקידו של המבקש בפרשה דן הינו של שליח בלבד ומשכך, אין הוא עונה להגדרה של סוחר סמים.

ב"כ המבקש ציין, כי תוכנו של המידע המפורט בידיעות 366 ו-950 יוכל להוביל לבירור עניין זה, היינו, לבירור "מעמדו" המדויק של המבקש, שכן מאחורי מסירת מידע זה עומד אדם או אנשים אשר ככל הנראה מכירים את ביצוע העבירות מקרוב ועשויים לאמת או להפריך עניין זה.

בהמשך דבריו ציין הסניגור, כי לאחר חשיפת תוכן ידיעות אלה ברצונו לזמן את מוסרי המידע והכל כאמור לצורך תמיכה בטיעוני לפיהן עסקינן במבקש שאינו סוחר סמים אלא שליח בלבד.

טענות המשיבה:

במסגרת תגובתה בכתב ובטיעוניה בפניי, ביקשה המשיבה לדחות את הבקשה תוך שציינה כי לא קיימת כל עילה לגילוי תוכן המידע המפורט בידיעות 366 ו-950 באשר אין במידע זה כדי לסייע להגנת הנאשם.

המשיבה ציינה, כי אין לה התנגדות לאשר את הקביעה ולפיה בהתאם למידע שבתיק, המבקש אשר הגיע לסחור בסמים דרך אפליקציית טלגראם שימש "שליח" והכל, כפי שגם הועבר לידי ההגנה במסגרת תמצית המידע של ידיעות אלה.

עם זאת טוענת המשיבה, כי מכאן ועד לביסוס טענת ההגנה לפיה המבקש אינו סוחר סמים אלא שליח בלבד הרי שרחוקה היא הדרך.

המשיבה הבהירה כי אינה טוענת שהמבקש הינו סוחר סמים יחידי בפרשה אך לגישתה, המדובר במי שהינו סוחר סמים לכל דבר ועניין בשל תפקידו במסגרת ביצוע העבירות.

המשיבה הפנתה לכך, כי המבקש שמר על שתיקה במהלך חקירותיו במשטרה ומכל מקום, שאלות אלה ביחס למידת אשמו של המבקש, מקומה להתברר בשלב העונש ולא בשלב זה.

במסגרת הדיון שהתקיים בפניי במעמד המשיבה וקצין המודיעין הרלוונטי בלבד, נמסרו לי פרטים אודות המידע המפורט בדו"חות הידיעה, מקורו, דרך איסופו ונתונים נוספים רלוונטיים והכל בזיקה לטיעוני ההגנה בתיק.

דין והכרעה:

בטרם אפנה לדון בטענות הצדדים, מצאתי לעמוד בקצרה על המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לענייננו.

זכות העיון של נאשם בחומר החקירה בעניינו מעוגנת בהוראות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) והינה נובעת מזכותו להליך פלילי הוגן (ראה לעניין זה: בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ליאורה ברקו** [פורסם במאגרים המשפטיים]).

יחד עם זאת, לכלל זה קיימים חריגים הטומנים בחובם אינטרסים נוספים הראויים להגנה כדוגמת הוראת סעיף 45 לפקודה אשר קובע כדלקמן:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה".

בעת בחינת בקשה להסרת החיסיון, יש לאזן בין שני אינטרסים מנוגדים: האחד, גילוי האמת המצדיק גילוי כל חומר החקירה לנאשם והשני, האינטרס הציבורי אשר לעיתים חשיפת החומר תוביל לפגיעה בו.

במסגרת ב"ש 838/84 **מנחם ליבני ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים] הותוותה ההלכה בתחום זה:

"...עשיית צדק" בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין. על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החיסיון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על-פני כל שיקול ביטחוני אפשרי. שום נימוק ביטחוני, ויהא הוא הנכבד ביותר, אינו שוקל יותר, במשקלותיו היחסיות של הליך פלילי נתון, ממשקל הרשעתו של חף מפשע. עדיף זיכויו של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראיה שיש אינטרס ביטחוני שלא לגלותה, על-פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראיה חסויה..." (שם, בפסקה 8).

יוער, כי בעניין לבני נידונה שאלת חסיון אשר הוצא מכוח הוראות סעיף 44(א) לפקודה ואולם, הדברים יפים אף לעניינו.

במסגרת בש"פ 9086/01 **רביב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים], אשר אף במסגרתו דן בית המשפט בבקשה לגילוי ראיה חסויה מכוח הוראות 44(א) לפקודה נקבע, כי בעת הדיון בבקשה יש לבחון את החומר החסוי: **"...בענינו של סניגור" המבקש לגלות כל בדל ראיה שיש בה, ואפילו בדוחק - כשהיא לעצמה או עם ראיות אחרות - לסייע לנאשם..."** (שם, בפסקה 8).

במסגרת ע"פ 889/96 **מאזריב נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים], שם בעמ' 444-445) עמד בית המשפט על המבחן לבחינת חיוניות הראיה החסויה להגנתו של הנאשם:

"...ראיה העשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם באופן ישיר, על-ידי ביסוס טענות הגנה, ואם בעקיפין, על-ידי כרסום משקלן של ראיות התביעה, היא חיונית להגנת הנאשם. פשוט הוא שחיוניות הראיה נקבעת על-סמך בדיקה פרטנית של המקרה הנדון לרבות כתב־האישום, חומר הראיות הכולל וחזית המריבה בין התביעה לנאשם... על-פי אילו אמות־מידה יקבע בית־המשפט את ערכה הפוטנציאלי

של עדות חסויה לצורך הכרעה בשאלת חיוניותה?

11. לדעתי, ככלל יש להכריע בחיוניותה להגנת הנאשם של עדות חסויה עלסמך ההנחה כי היא תניב את המידע שהוא מבקש להציג באמצעותה, ובלבד שקיים פוטנציאל ראייתי לנכונותה של הנחה זו ואין היא מופרכת... גישה זו מתחייבת מעקרוןהיסוד החוקתי במשפטנו הפלילי, כי אין להרשיע ולהעניש אלא מי שאשמתו הוכחה מעל לכל ספק סביר. יש לאפשר לנאשם להביא ראיות העשויות לבסס ספק סביר באשמתו.

(שם, פסקאות 10-11 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' דורנר).

כמו כן, ראה לעניין זה דבריו של כבוד הנשיא (כתוארו אז) א' ברק במסגרת דנ"פ 1424/01 **מדינת ישראל נ' חמדאן** [פורסם במאגרים המשפטיים:

"...אכן, ההלכה היא, כפי שנקבעה בפסקי הדין של בית משפט זה, כי בית המשפט יכריע באשר לחיוניותה של עדות חסויה להגנת הנאשם, לפי השאלה, האם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראייתי, שעשוי - לפי קנה מידה אובייקטיבי - לעורר ספק סביר באשמת הנאשם (ראו לדוגמה: נ בש"פ 838/84 ליבני נ' **מדינת ישראל**, פד"י לח(3) 729; בש"פ 1924/93 גרינברג נ' **מדינת ישראל**, פד"י מז(4) 766; ע"פ 889/96 מאזריב נ' **מדינת ישראל**, פד"י נא(1) 433, 466)... בית המשפט הנחה עצמו לאורה של ההלכה, לפיה החסיון יוסר כאשר קיים פוטנציאל ראייתי בחומר החסוי שעשוי לעורר ספק סביר באשמת הנאשם, וקבע כי בנסיבות העניין המידע שמסרו מוסרי הידיעות עשוי להטיל ספק סביר באשמתו של המשיב ולהביא לזיכויו. למעשה, מבקשת העותרת, כי בית משפט זה יבחן מחדש את החומר החסוי לאור מכלול הראיות ויקבע האם קיים בו פוטנציאל ראייתי שעשוי לעורר ספק סביר באשמתו של המשיב..." (שם, בפסקה 5).

לגופו של עניין:

מן הטעמים עליהם אעמוד להלן מצאתי כי דין בקשה זו לדחייה על כל רבדיה.

אקדים ואומר, כי לאור העובדה שהחומר המצוי בידיעות המודיעיניות הינו ממוקד אזי מטבע הדברים קיים קושי להרחיב את היריעה אודות הנימוקים אשר עומדים בבסיס מסקנתי שלעיל וזאת מבלי לחשוף את הפרטים המוזכרים בתוכן של אותן ידיעות ואשר לא נחשפו בפני המבקש.

עם זאת ייאמר, תמצית המידע שהועברה לידי ההגנה בידיעות 366 ו-950 מבטאת נכונה את מכלול מעשיו של המבקש במהלך המועדים הרלוונטיים לאותן ידיעות, כך שיתר תוכן של הידיעות אינו רלוונטי להכרעה בתיק דנן כלל ואין בו פוטנציאל ראייתי לטובת המבקש כלל.

זאת ועוד, לאחר שעיינתי בידיעות המודיעיניות 366 ו-950 וקיבלתי הסברים מקצין המודיעין כמפורט בפרוטוקול החסוי, נוכחתי כי אין בידיעות אלה, כמו גם בחשיפת המקור לאותן ידיעות, כל פוטנציאל ראייתי אף מנקודת מבטו של סינגור, כנזכר בעניין רביב דלעיל, אשר עשוי על פי קנה מידה אובייקטיבי לסייע בהגנתו של הנאשם.

עמוד 5

ודוק, מסקנה זו מתחזקת נוכח קו ההגנה עליו עמד ב"כ המבקש במסגרת טיעונו בפניי, קו הגנה אשר בעיקרו עוסק בשאלה מהו "מעמדו" של המבקש בפרשה, היינו, האם המדובר בשליח בלבד או שמא מי שנמצא במעמד בכיר יותר במארג העברייני ובכלל זה, בעל הכינוי "PUREWEED" ובעל החשבון באפליקציית הטלגרס.

סבורני, כי יש בתגובתה הכתובה של המשיבה ולפיה בהתאם למידע שבתיק שימש המבקש "שליח" בפרשה, עניין אשר עולה גם בתמצית המידע שהועבר לידי ההגנה, כדי לספק את דרישת ההגנה בעניין זה.

כמובן שבכל הנוגע לשאלות המשפטיות כגון: האם המבקש שימש "סוחר סמים"? האם המבקש הפעיל וניהל את החשבון המדובר בטלגרס? וכן, האם שימש בתפקיד בכיר או זוטרי? הרי שמטבע הדברים עניין זה יתברר בהמשך ההליך לאחר שייחשפו ראיות הצדדים, לרבות שמיעת גרסת המבקש בעניין.

בכל הנוגע לבקשה זו, הרי שעיון בחומר החסוי שהועמד לעיוני וקבלת הסברים מקצין המודיעין מלמד כי אין בחומר המודיעיני כל נתון אשר יכול לשפוך אור על עניין זה, המדובר במבקש אשר לפי המידע **שימש שליח** לצורך הספקת סמים ללקוחות, עניין אשר ממילא יכול לסייע להגנה במסגרת התיק בכללותו, במיוחד לאור העובדה כי נדמה שהמשיבה אינה יכולה בראיותיה לשלול מסקנה זו של ההגנה, אולם, כאמור, טרם הגיעה השעה להכרעה בסוגיה זו.

ודוק, לצורך הוכחת עניין זה, היינו, ביסוס טענת ההגנה בדבר היות המבקש שליח בלבד, מצאתי כי אין כל הבדל בין התמצית שהועברה לעיון ב"כ המבקש לבין המידע בשלמותו והפוטנציאל הראייתי האפשרי שיכול לצמוח מכך לטובת המבקש, בשני המקרים, הינו זהה.

סבורני כי דווקא גילוי תוכנם המלא של הידיעות הנ"ל יש בו כדי להוביל לחשיפתו של המקור, לסכן את שלומו ולפגוע באינטרס הציבורי הגלום בשיתוף הפעולה עם המשטרה.

סוף דבר, אני מורה על דחיית הבקשה על כל רבדיה.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

המידע המודיעיני השמור בכספת בית המשפט יוחזר לידי של ב"כ המשיבה.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תש"פ, 23 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.